

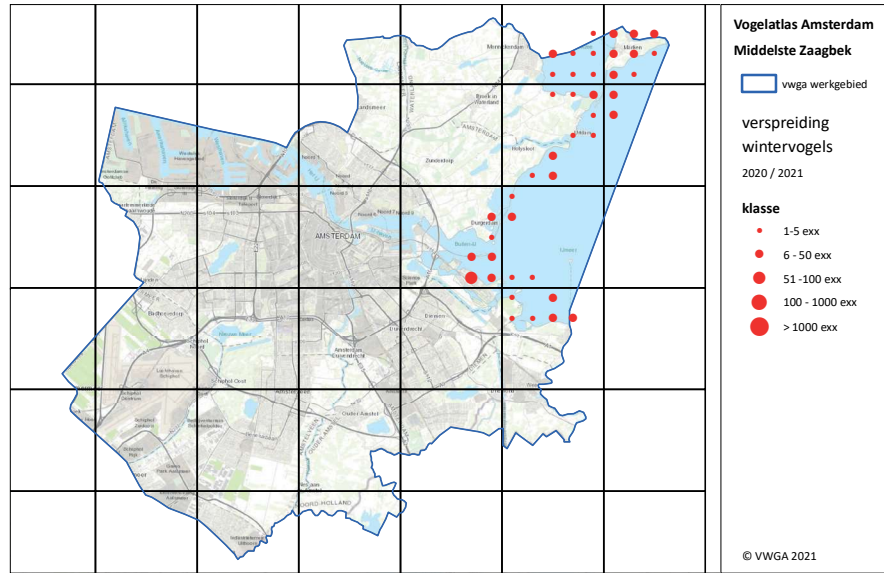
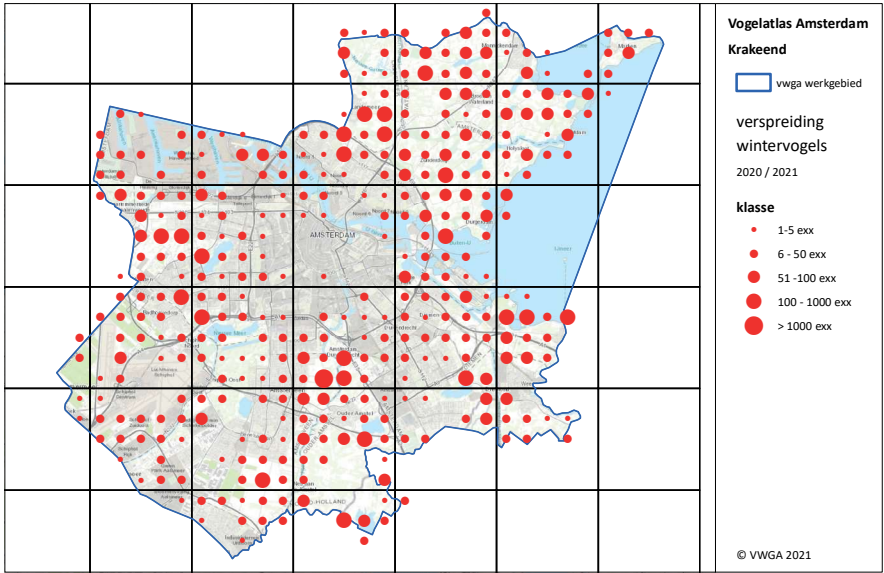
Vogelatlas Amsterdam

Frank van Groen

Dit is het zevende voortgangsverslag van het project VogelAtlas Amsterdam. Op het moment van schrijven is het voorjaar begonnen, hoewel het nog koud is. Gelukkig zijn de hokken die nog resteerden om op broedvogels te tellen allemaal geclaimd. Hopelijk lukt het de komende tijd iedereen zijn of haar hokken te tellen zodat we aan het begin van de zomer kunnen zeggen dat de telklus geklaard is. Na afloop van telseizoen 2021 worden verspreidingskaarten gemaakt die zullen worden aangevuld met gegevens uit Waarneming.nl, BMP-inventarisaties en andere aanvullende waarnemingen. We proberen zoveel mogelijk gegevens uit de jaren 2020 en 2021 te betrekken. Als de kaarten klaar zijn en ook vergelijkingskaarten zijn gemaakt met eerdere tellingen kan begonnen worden met de soortteksten. Er zijn nog steeds enkele soorten beschikbaar om te beschrijven, dus als je interesse hebt neem dan contact op met het Atlasteam.

Hieronder volgen enkele leuke resultaten die naar voren komen uit de gegevens van de wintervogeltellingen. Eind februari waren alle telformulieren binnen. Aanvullende gegevens van Sovon en Waarneming.nl uit de winters van 2020 en 2021 (ruim 40.000 waarnemingen) zijn gebruikt om de dataset compleet te maken. Dat leverde 19.504 unieke soort-kmhok-combinaties op. Daarvan bleek het grootste deel afkomstig van waarnemingen van Atlastellers (ruim 75%), tegen ruim 24% van Waarneming en 0,6 % van Sovon.





Bij dit verslag als voorproefje twee kaartjes met de winterverspreiding van twee heel verschillende eenden, een soortgroep waar ik een zwak voor heb. De Krakeend is wijd verspreid, behalve in het centrum van Amsterdam, bij Schiphol en lokaal elders. Daar is waarschijnlijk te weinig te eten voor de soort. De winterverspreiding van de Middelste Zaagbek in de Amsterdamse regio beperkt zich tot het IJmeer en de Gouwezee. Soorten met hoge scores voor Vogelatlas zijn Wilde Eend (97,4% van de unieke kmhok-soort-combi's), gevolgd door Zwarte Kraai, Koolmees, Ekster, Merel, Meerkoot, Pimpelmees, Stadsduif, Waterhoen en Soepeend (94,8%). Van enkele veelal wat zeldzamere soorten zijn alleen aanvullende waarnemingen zoals Roodhalsgans, IJsdruiker en Bonte Strandloper.

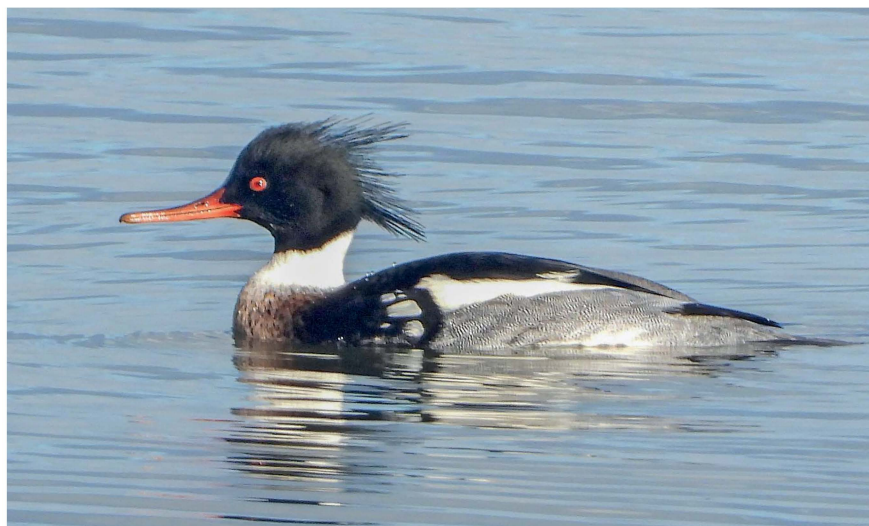
Soorten met relatief veel aanvullende waarnemingen zijn Lepelaar (91,7%), Houtsnip (91,5%), Rietgans, Geoorde Fuut, Kempfaan, Krooneend, Bokje, Bosuil, Zwarte Zwaan en Wilde Zwaan (80%).

De Meerkoot heeft de grootste verspreiding (485 van de 554 kmhokken), gevolgd door Wilde Eend, Zwarte Kraai, Kokmeeuw, Ekster, Blauwe Reiger, Aalscholver, Koolmees, Waterhoen en Roodborst.

Op basis van de aantalklassen is het mogelijk de winterpopulatie in de Amsterdamse regio uit te rekenen. Dan blijkt de Spreeuw de grootste populatie te hebben, met minimaal 33.942 tot maximaal 154.630 vogels, gevolgd door Smient, Kokmeeuw, Grauwe Gans, Meerkoot, Brandgans, Kolgans, Kievit, Kauw en Wilde Eend.

Natuurlijk kunnen dezelfde (groepen) vogels in meerdere hokken geteld zijn. Aan de andere kant kunnen ook vogels zijn gemist bij de tellingen. In de soortteksten zal te zijner tijd een en ander op deskundige wijze moeten worden toegelicht.

FOTO: JOEP HELDOORN



Middelste Zaagbek, IJburgbaai, 23 januari 2021